EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

حب الوطن

Ḥubb al-waṭan

IUBIREA DE PATRIE

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Iubirea de patrie

حب الوطن

Ḥubb al-waṭan

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: حب الوطن
Ediția I
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Ḥubb al-waṭan, pliant în limba arabă.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Iubirea de patrie

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător!

Iubirea de patrie și atașamentul față de locul de obârșie sunt sădite în firea oamenilor. Această iubire este o însușire firească, statornică în adâncul sufletelor și înrădăcinată în inimă. Patria omului este pământul în care s-a născut, unde a crescut, pe al cărui sol a făcut primii pași, din ale cărui bunătăți s-a îndestulat și la al cărui adăpost s-a format.

Dacă până și cămilele tânjesc după locurile lor, iar păsările după cuiburi, cu atât mai mult omul!

Această iubire înnăscută de patrie este o pricină a înfloririi ei și a feririi sale de ruină. Se relatează de la ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, că a spus: *„Dacă n-ar fi iubirea de patrie, ținutul rău s-ar pustii."* Se spunea și: *„Prin iubirea de patrie s-au clădit țările."* De la Ibn al-Zubayr se relatează că a spus: *„Oamenii nu se mulțumesc cu nicio parte din ceea ce le-a fost împărțit așa cum se mulțumesc cu patria lor."* S-a mai spus: *„Așa cum doica are un drept asupra ta pentru laptele ei, pământul tău are cinstirea datorată patriei."*

Nobilul Coran arată acest loc însemnat al iubirii de patrie și faptul că ea este sădită în firea cu care au fost create sufletele. Allah, Binecuvântat și Preaînalt, a spus:

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ أَوِ ٱخْرُجُوا۟ مِن دِيَٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾

Dacă le-am fi poruncit să se omoare pe ei înșiși sau să iasă din casele lor, n-ar fi făcut-o decât puțini dintre ei.

Coran, al-Nisāʾ 4:66 (fragment)

El, slăvit fie, a alăturat părăsirea patriei de ucidere. Din înțelesul acestei alăturări se vede că rămânerea în ea este asemenea vieții. Allah, slăvit fie, a mai spus:

﴿قَالُواْ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا﴾

Ei au spus: „De ce să nu luptăm pe calea lui Allah, când am fost alungați din casele noastre și de lângă copiii noștri?”

Coran, al-Baqarah 2:246 (fragment)

Astfel, lupta a fost înfățișată drept un răspuns la alungare.

Patria musulmană întemeiată pe Legea înțeleaptă a lui Allah, Măreț și Preaînalt, întrunește pentru locuitorii săi două iubiri:

Iubirea firească, despre care am vorbit mai înainte.

Iubirea întemeiată pe Legea revelată, acea mare iubire care se sprijină pe bine și pe îndreptare.

Să privim iubirea Profetului ﷺ față de patrie, arătată în multe hadithuri. Printre ele se află cel relatat de al-Bukhārī în Ṣaḥīḥ-ul său, de la Anas, care a spus:

كان رسول الله ﷺ إذا قدم من سفر فأبصر جدرات المدينة أوضع ناقته، وإن كان على دابة حركها من حبها

„Când Trimisul lui Allah ﷺ se întorcea dintr-o călătorie și zărea zidurile Medinei, își grăbea cămila. Dacă era călare pe un animal, îl îmboldea, din iubire pentru ea.”[1]

Adică din iubire pentru Medina, fiindcă era patria lui binecuvântată și locuința lui cea bună. El, asupra lui fie rugăciunea și pacea, a făcut aceasta, iar în el se află cea mai nobilă pildă.

1 Nr. 1886.

El ﷺ a poruncit comunității sale să se întoarcă repede în locurile natale după ce și-a încheiat călătoriile și și-a împlinit nevoile, fie ele religioase ori lumești. Al-Bukhārī și Muslim au relatat de la Abū Hurayrah, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

السفر قطعة من العذاب يمنع أحدكم نومه وطعامه وشرابه، فإذا قضى أحدكم نهمته من وجهه فليعجل إلى أهله

„Călătoria este o parte din chin: îl lipsește pe unul dintre voi de somn, de mâncare și de băutură. Când unul dintre voi și-a împlinit nevoia pentru care a plecat, să se grăbească spre ai săi."[2]

Mai mult, el, asupra lui fie rugăciunea și pacea, a îndemnat la întoarcerea în patrie chiar și atunci când călătoria era către Mecca, Casa Sfântă a lui Allah. Al-Ḥākim a relatat, printr-un lanț de transmitere demn de încredere, de la mama credincioșilor, ʿĀ'ishah, Allah să fie mulțumit de ea, că Profetul ﷺ a spus:

إذا قضى أحدكم حجه فليعجل الرحلة إلى أهله فإنه أعظم لأجره

„Când unul dintre voi și-a încheiat pelerinajul, să se grăbească să plece spre ai săi, căci astfel răsplata lui este mai mare."[3]

Învățații au spus că prin *„ai săi"* se înțelege patria sa, chiar dacă acolo nu are soție, copii ori rude.

2 Relatat de al-Bukhārī (nr. 1804) și Muslim (nr. 1927).

3 Nr. 1805; și al-Dāraquṭnī (nr. 2790). Al-Albānī l-a considerat bun în al-Silsilah al-Ṣaḥīḥah (nr. 1379).

Musulmanul sincer este cel mai sincer dintre oameni în iubirea față de patria sa. El dorește pentru locuitorii ei fericirea acestei lumi și a Vieții de Apoi prin aplicarea Islamului, prin așezarea credinței lor pe o temelie dreaptă și prin salvarea lor de Foc și de mânia Celui Atotputernic. Allah Preaînaltul a spus, relatând cuvintele credinciosului din neamul Faraonului:

﴿يَٰقَوْمِ لَكُمُ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَٰهِرِينَ فِى ٱلْأَرْضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَا﴾

„O, neam al meu! Astăzi a voastră este stăpânirea și sunteți biruitori în țară. Dar cine ne va apăra de pedeapsa lui Allah, dacă ea va veni asupra noastră?”

Coran, Ghāfir 40:29 (fragment)

El a spus aceasta avertizându-și neamul, sfătuindu-l cu sinceritate și dorindu-i binele, îndreptarea și salvarea.

Iubirea sinceră de patrie se arată numai prin strădania de a o îndrepta. Nu există îndreptare pentru ea decât în religia lui Allah, Binecuvântat și Preaînalt, și nu se poate menține dreaptă decât prin Legea Sa. Orice se împotrivește Legii revelate nu este îndreptare, ci stricare, și nu ține deloc de iubirea de patrie.

Îndreptarea patriei se face prin îndreptarea și statornicia credinței islamice. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا﴾

Allah le-a făgăduit acelora dintre voi care cred și împlinesc fapte bune că îi va face urmași pe pământ, așa cum i-a făcut urmași pe cei de dinaintea lor, că le va întări religia pe care a ales-o pentru ei și că le va schimba frica în siguranță. Ei Mă adoră și nu-Mi asociază nimic.

Coran, al-Nūr 24:55 (fragment)

Ea se face prin cârmuirea potrivit Legii revelate în țară și între locuitorii ei și prin înflorirea întregii sale întinderi cu credință și teamă de Cel Milostiv. Allah Preaînaltul a spus:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُواْ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا
كَانُواْ يَكْسِبُونَ﴾

Dacă locuitorii cetăților ar fi crezut și s-ar fi temut de Allah, le-am fi deschis binecuvântări din cer și de pe pământ. Însă ei au socotit minciună, așa că i-am pedepsit pentru ceea ce dobândeau.

Coran, al-Aʿrāf 7:96

Ea se face prin înălțarea chemării la Allah în țară și prin împlinirea însemnelor poruncirii binelui și opririi răului, după cum a spus Allah, slăvit fie:

﴿ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ﴾

Cei care, dacă le dăm putere pe pământ, împlinesc rugăciunea, dau zakāt-ul, poruncesc binele și opresc răul. Iar la Allah este deznodământul tuturor lucrurilor.

Coran, al-Ḥajj 22:41

Ea se face prin ferirea de păcate și neascultare și prin îndepărtarea stricăciunii și a decăderii, căci acestea aduc ruina ținuturilor și pieirea locuitorilor lor. Allah Preaînaltul a spus:

﴿ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare din pricina a ceea ce au săvârșit mâinile oamenilor, pentru ca El să-i facă să guste o parte din urmările faptelor lor, poate se vor întoarce.

Coran, al-Rūm 30:41

Ea se face prin ferirea de trufie și de nerecunoștința față de binefaceri. Allah, Binecuvântat și Preaînalt, a spus:

﴿وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ﴾

Allah a dat pilda unei cetăți care era în siguranță și liniștită, a cărei hrană îi venea din belșug din toate părțile. Însă ea a fost nerecunoscătoare față de binefacerile lui Allah, iar Allah a făcut-o să guste veșmântul foamei și al fricii pentru ceea ce făceau.

Coran, al-Naḥl 16:112

Ea se face prin rămânerea alături de comunitate, prin ascultare și supunere. Interesele comunității musulmane nu se împlinesc decât prin unitate; unitatea nu se realizează decât sub o conducere, iar conducerea nu se poate întemeia decât pe un teritoriu.

Buna cetățenie nu înseamnă cuvinte repetate sau lozinci înălțate. Ea înseamnă sinceritate, faptă și sfat adevărat pentru patrie, atât din partea celor care conduc, cât și din partea celor conduși.

Să ne temem, așadar, de Allah, Măreț și Preaînalt, în patria noastră, iar locuirea și șederea noastră în ea să se sprijine pe sfatul sincer, pe îndreptare și pe bine și pe deplina ferire de rău și stricăciune. În toate acestea, să fim conștienți că Allah, Măreț și Preaînalt, ne veghează. El cunoaște privirea trădătoare a ochilor și ceea ce ascund sufletele. Într-un hadith autentic, Profetul nostru, asupra lui fie rugăciunea și pacea, a spus:

الدين النصيحة. قلنا: لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم

„Religia este sfatul sincer.” Noi am întrebat: „Față de cine, o, Trimis al lui Allah?” El a spus: „Față de Allah, de Cartea Sa, de Trimisul Său, de conducătorii musulmanilor și de oamenii lor de rând.”[4]

Cât despre cuvintele „Iubirea de patrie face parte din credință”, care sunt relatate ca și cum nobilul nostru Profet ﷺ le-ar fi spus, ele nu sunt un hadith statornicit de la el, asupra lui fie binecuvântările și pacea lui Allah. Este o relatare mincinoasă, lipsită de autenticitate, potrivit acordului învățaților care cunosc hadithurile sale, asupra lui fie rugăciunile, pacea și binecuvântările lui Allah.[5]

De aceea, nu este îngăduit să se spună: *„El ﷺ a spus: «Iubirea de patrie face parte din credință»”*, fiindcă, potrivit acordului învățaților, aceste cuvinte nu sunt statornicite de la nobilul nostru Profet ﷺ. În privința înțelesului, însă:

4 Relatat de Muslim (nr. 55), de la Tamīm al-Dārī.

5 Vezi al-Mawḍūʿāt (p. 53), de al-Ṣanʿānī; Tadhkirat al-Mawḍūʿāt (p. 11), de al-Fattanī; al-Maṣnūʿ fī Maʿrifat al-Ḥadīth al-Mawḍūʿ (p. 91), de Mullā ʿAlī al-Qārī, care a spus despre el: „Nu are temei la învățații păstrători ai hadithului”; și al-Silsilah al-Ḍaʿīfah (nr. 36). Pentru discutarea pretinsei corectitudini a înțelesului său, vezi al-Asrār al-Marfūʿah fī al-Akhbār al-Mawḍūʿah (pp. 180–182), de al-Qārī.

Dacă prin iubirea de patrie se înțelege iubirea întemeiată pe Legea revelată, care se sprijină pe bine și pe îndreptare, atunci, fără îndoială, aceasta ține de credință, iar credința îndeamnă la ea. Mai înainte am amintit texte revelate care arată aceasta.

Sau se poate înțelege prin patrie Raiul, grădinile desfătării. El este patria noastră dintâi, iar noi suntem în această viață lumească prizonieri ai vrăjmașului. Unul va izbuti și se va întoarce în patria sa dintâi, iar altul va fi pierzător și lipsit de ea. Cerem adăpost la Allah, Binecuvântat și Preaînalt, de aceasta!

Al doilea înțeles decurge din primul.

Allah este Cel care dă izbândă și îndrumare. Îl rugăm pe Allah să ne păzească, nouă și musulmanilor, patriile și să le umple de bine și siguranță, de credință, de ocrotire și de Islam. El aude și răspunde.

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

ḤUBB AL-WAṬAN

IUBIRE DE PATRIE ȘI SFAT SINCER

O iubire care se arată prin fapte.

Iubirea firească pentru locul în care trăim se împlinește prin bine, recunoștință și sfat sincer. O lectură despre responsabilitate, grija pentru comunitate și deosebirea dintre vorbele frumoase și faptele care aduc folos.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro